

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Havass Nikolett ügyvéd (1137 Budapest, Budai Nagy Antal utca 6. I/3.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a **II. rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 3.G.40.086/2007/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helyben hagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének részben helyt adva a II. rendű alperest 5.992.577,- Ft megfizetésére kötelezte, az I. rendű alperessel szemben a keresetet elutasította. Az I. rendű alperessel szembeni keresetet azért találta alaptalannak, mert a megbízási szerződés - mely alapján felvett megbízási díj visszafizetése volt a felperesi követelés tárgya - a felperes és a II. rendű alperes között jött létre, és az I. rendű alperes által aláírt, 2005. május 12-i úgynevezett kiegészítő megállapodás a megbízott személyében jogutódlást, változást nem jelentett. Kifejtette, hogy e kiegészítő megállapodással az I. rendű alperes azt vállalta, hogy a jellegénél fogva természetes személyhez fűződő jogok és kötelezettségek tekintetében a II. rendű alperessel együtt helytáll a felperes felé, a megbízási díj visszafizetése azonban nem személyhez kötődő jog vagy kötelezettség, így e tekintetben az I. rendű alperes a II. rendű alperessel egyetemleges kötelezettséget nem vállalt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és az I.

rendű alperessel szembeni keresete teljesítését is kérte. Álláspontja szerint a 2005. május 12-én kelt kiegészítő megállapodás I. rendű alperes részéről történő aláírásával a megbízási szerződés a felperes és az I. rendű alperes között is létrejött, annak aláírásával az I. rendű alperes a II. rendű alperes és a felperes közti megbízási szerződés rendelkezéseit magára nézve kötelezőnek ismerte el, ezért a megbízási szerződés alapján visszafizetendő, II. rendű alperes által felvett megbízási díjak visszafizetéséért az I. rendű alperes a II. rendű alperessel egyetemlegesen felel a felperes felé.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, a helyes tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le az I. rendű alperessel szembeni kereset alaptalansága tekintetében, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 253.§ (2) bekezdése és a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján, helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

A felperesi fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság utal arra, hogy a felperes maga ismerte be az elsőfokú eljárás során 3. sorszámú előkészítő iratában azt a tényt, hogy a megbízási szerződést a felperes nem az I. rendű, hanem a II. rendű alperessel kötötte meg. A 15. sorszámú előkészítő iratában adta elő azt, hogy a felperes általában egyéni vállalkozókkal köt megbízási jogviszonyt, amennyiben a felperesnél tanácsadói teendőket ellátni kívánó személy nem rendelkezik egyéni vállalkozói igazolvánnyal, úgy arra van lehetősége, hogy cég keretében kössön megbízási szerződést kiegészítő megállapodás aláírásával egyidejűleg.

A felperes által előadott tényekből és a becsatolt okiratokból helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes és az I. rendű alperes között olyan jogviszony, amely alapot adhatna az I. rendű alperes marasztalására nincs, és nem is volt. A megbízási szerződés a felperes és a II. rendű alperes között jött létre, a kiegészítő megállapodást pedig, melyre a felperes igényét alapítani kívánta, nem az I. rendű alperes, hanem a II. rendű alperes írta alá, az I. rendű alperes az aláírásnál mint a II. rendű alperes képviselőjeként járt el. Nem írta alá a kiegészítő megállapodást maga a felperes sem, így e megállapodásnak nevezett okirat sem hozott létre szerződéses jogviszonyt a felperes és az I. rendű alperes között, az I. rendű alperes megbízottként nem lépett be a kötelembé, úgynevezett tartozás elvállalás nem történt.

Megjegyzi még a másodfokú bíróság, hogy e kiegészítő megállapodás egyébként sem tartalmaz olyan kötelezettségvállalást, mely alapján az I. rendű alperesnek a II. rendű alperes - a megbízási szerződés megszűnése folytán keletkező - kötelezettségeiért helyt kellene állnia, erre a következtetésre a kiegészítő megállapodás 3. pontjának értelmezésével sem lehet jutni. A kiegészítő megállapodás 3. pontja rögzíti azt, hogy a bankbiztosítási tanácsadó (I. rendű

alperes) a megbízási szerződésben és mellékleteiben foglaltakat jelen kiegészítő megállapodásban rögzített eltérésekkel ismeri el magára nézve kötelezőnek. Az eltéréseket a kiegészítő megállapodás 2. pontja tartalmazza, mely szerint a megbízási szerződésből eredő, és jellegénél fogva természetes személyhez kötődő jogok és kötelezettségek illetik, valamint terhelik a magánszemély bankbiztosítási tanácsadót. Mint ahogy az elsőfokú bíróság is helyesen kifejtette, a megbízási díjak visszafizetése nem személyhez fűződő jog vagy kötelezettség, bárki, jogi személy is teljesítheti, így módon az semmiképpen nem tartozna a kiegészítő megállapodás 2. pontjának hatálya alá. Az I. rendű alperes felelőssége tehát a felperesi követelésért a II. rendű alperessel egyetemlegesen akkor sem állna fenn, ha és amennyiben a kiegészítő megállapodást mint magánszemély is aláírta volna.

A felperes fellebbezése alaptalan volt, a Pp. 78.§ (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban felmerült költségeit maga viseli, az alperesek részére megtérítendő másodfokú perköltség nem merült fel.

Pécs, 2008. január 9.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró